No. 5. 842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 12 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,56. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Israëlitische Aangelegenheden.

Er is, sedert eenigen tijd, een twistappel in de Nederlandsche Synagoge geworpen. Het is eigenlijk niet om de kerk*leer* maar wel om de kerk*dienst* te doen. Men dient te weten, dat er, behalve de stukken, voorkomende in de *Arnhemsche* en *Vlissingsche Couranten* van den jongstverloopen zomer, zeer boudige vertoogen, *met exposche van daadzaken*, bij de Hooge Magten, tegen het beheer der Israëlitische Kerk in Nederland, zijn ingeleverd. Het onder Bechtiaansche opzigt staande Israëlitische Seminarium te Amsterdam, was onder anderen, het voorwerp van veelvuldige en juiste bemerkingen. Eensklaps kondigt het *Amsterdamsche Handelsblad*, op zekeren goeden Maandag, in dubio, eene openbare vergadering aan van deze inrigting, tegen den daarop volgenden Woensdag, zonder kennisgeving of uitnoodiging aan alle buiten Amsterdam wonende goede menschen, die jaarlijks, tot instandhouding derzelve, hunne bijdragen ten beste geven. (1) Mr. LIPMAN, regent dezer kweekschool, moet daarbij, volgens opgave van het Amsterdamsche blad, met zeer veel bijval, over de Joodsche Godsdienst hebben georeerd, en de Wel Eerw. Heer HERZVELD, Opper-Rabijn van Zwolle, door 's mans welsprekendheid weggesleept, deed in allerijl het voorstel aan de Hoofd-Commissie tegen de Israëliten, om toch eene Sijnode van Nederlandsche Opper-Rabijnen! te beleggen, ten einde de Joodsche Kerk uit het verval te helpen, waarin zij, zeker sedert de laatste vijf en twintig jaren, is geraakt. Die impulsie, quasi door de geestelijkheid gegeven, dreef onlangs aan de leden der geachte Hoofd-Commissie tegen de zaken der Israëliten, ter algemeene vergadering, naar de bakermat der Nederl. Israël. kerk- en schoolwijsheid, maar helaas! die Aréopoge heeft de zaak honderd jaren uitgesteld! Het is intusschen ergerlijk, hoedanig die Joodsche Kerkdienst gelaakt en gehekeld wordt, en hoe zij, even als weleer Minister VAN PALLANDT, als het sprookje van den dag, bijna in aller monden is. Voor godsdienstige pennestrijd is geen dagblad geschikt; ergernis, tweespalt en verbittering worden hierdoor te wege gebragt; wij willen dan hier in geenen deele uitweiden over de godsdienstige of letterkundige onwaarde van vele gebeden, gedichten of *pioetim* genaamd; maar dezelve laten voor hetgeen zij wezenlijk zijn, en ieder nieuwsgierige verwijzen, naar het getrouw vertaalde *Machsor*, onlangs onder Hooge goedkeuring of aanmoediging van Koning WILLEM, te Amsterdam uitgekomen; een ieder leze deze *pioetim* en oordeele; wat eenmaal *gedrukt* is, houdt op een *geheim* te zijn. Maar wij protesteren tegen die hooge goedkeuring; nimmer heeft Koning WILLEM dezelve aan het oude Machsor gehecht; en deed Hij het al, dan geschiedde het gewis op de consideratien van Achitofels, vijanden van pietismus en obscurismus voor zich en hunne huisgezinnen, maar ijverige voorstanders dezer wangedrogten voor de menigte. Welligt zijn het deze heeren raadgevers, welke de hekken verhangende, thans de Joodsche kerkhervorming, die als door een tooverslag ter sprake komt, tot middel kiezen om hun vermeend gezag staande te houden, en door het beguichelen der heterodoxe partij, uit de diepte te geraken, waarin zij sedert twee jaren zijn nedergeploft, met het slot van PAPAGENO op den mond. Maar zonen van ISRAEL, stoor u aan geene valsche Propheten, aan geene Messiassen die, wel verre van de heiligheid hunner zending doordrongen te zijn, niets dan eigenbaat en speculatie in den zin hebben. Dat die heeren, welke telkens met zoo veel opgeblazenheid willen toonen dat zij nog leven en bezield zijn, in de eerste plaats trachten, aan de Joodsche geestelijkheid gelijke lande-subsidie te bezorgen, met die der Protestantsche kerk; hierdoor zou het ergerlijkste in de Joodsche eeredienst, namelijk: *de offers en het openbaar veilen van nietige kerk-ceremonien*, bij de meeste hoofd sijnagogen, kunnen ophouden; hebben zij zoo veel vermogen niet, dan zij hunne eigene ontbinding hunne eerste zorg, dewijl hun bestaan geen nut aanbrengt. De Israëliten zijn het omtrent de liturgie, nooit geheel *eens* geweest; heden ten dage bestaan er drie verschillende: de Portugesche, de Duitsche en de Poolsche; en iedere gemeente heeft daarenboven hare afwijkingen. Iedere gemeente voere dan, in de meest mogelijke voorzigtigheid, bedaardheid, en vooral met geene overijling of met eenige andere aanleidingen tot twist, stoornis of botsing, zoodanige doelmatige verbeteringen in, als met den geest en het verlangen der leden bestaanbaar en overeenstemmende zijn; er heeft ten deze nimmer volmaakte eenstemmigheid plaats gehad, en die is ook heden ten dage, evenmin verkrijgbaar of noodig tot het bereiken van goede résultaten, als de bemoeijing der Hoofd Commissie tegen de zaken der Israëliten; iedere gemeente met haar geestelijke zijn meester in hare huishouding, om te doen en te laten hetgeen zij willen. Overigens zullen de Russen immer de Gregoriaansche calender haat en afkeer toedragen.

X.

(1) Het reglement van het Seminarium spreekt wel van openbaar examen, maar van geene openbare vergadering; zeker een in der haast uitgedacht palliatif.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 6. Januarij. Te Kranluken, een dorp in het Weimarsche Oberland, is den 21. December een bijzonder ongelukkig geval gebeurd. Straatjongens, die eenen nog onervaren nachtwachts-knaap zijn horen hielpen blazen, hadden een paar avonden zulk een rumoer veroorzaakt, dat de geestelijke der plaats *Follenius*, daardoor geërgerd, verklaard had, hun, door middel van zijn met zoogenaamd musschenstof geladen geweer, die kuren wel te zullen verdrijven. Toen nu op den bedoelden avond het straatgerucht weder begon, treed werkelijk de geestelijke, met zijn geweer in de hand, de deur uit. Hij ziet iemand op hem toekomen, roept: » halt! van waar komt gij?" en eer de aangeroepene nog voluit kan antwoorden, heeft hij, op vijf schreden afstands, geheel het schot in het onderlijf. De getroffen was een 36 jarig man, *Johan Richter*, geheeten, de zoon eener oude weduwe, welke hij onderhield. Toen hij zijn einde voelde naderen, begeerde hij dat hem het avondmaal toegediend zou worden, en daar men hem tusschen verscheiden katholijke geestelijken van den omtrek de keus gaf, weigerde hij allen, behalven dien zijner woonplaats, welke hem de wond had toegebragt, zeggende: » de heer (zoo noemen de boeren aldaar hunnen zielzorger) heeft mij niets gedaan, tegen hem heb ik niets, wat *Follenius*, aan mij misdaan heeft doet daartoe niets: dat mag hij met de overheid afmaken." Dit gedrag heeft op den geestelijke zulk eenen indruk gemaakt, dat hij zijne daad noch ontkend noch verontschuldigd heeft; als oorzaak derzelve geeft hij eene onweerstaanbare driftsvervoering op, welke hem van alle beradenheid beroofd had. Waarlijk, eene vreesselijke les voor allen, die zich hetzelfde gebrek bewust zijn en het niet te keer gaan.

— Men meldt uit Pesth, van den 26 December: Men verneemt, dat de rijksdag-deputatie in hare voorlaatste zitting besloten heeft de doodstraf af te schaffen, en de goedkeuring des Konings op dit besluit is zoo goed als zeker. Nog beduidender voor den geest van menschelijkheid, welke die vergadering bezielt, is het eenstemmig besluit ook de geesselstraf in Hongarije af te schaffen.

— Uit Berlijn meldt men van den 29 December: Z. M. de Koning wijdt tegenwoordig eene bijzondere opmerkzaamheid aan de belangen der Joden, welke zich in den Pruissischen staat ophouden. Gelijk verhaalt wordt zullen de Israelitische gemeenten verzoekschriften aan den Koning mogen aanbieden. (Hoe landsvaderlijk.)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6. Januarij. Er zijn over Bombay berigten ontvangen uit Macao tot 9. Oct. Men vindt daarin bijzonderheden nopens de bewegingen van de troepen der Chinesche expeditie tot 14. Sept., op welk tijdstip het eskader tot den 18 graad noorder breedte tusschen Ningpo en Chusan was gekomen. Amoy is den 28. Aug. ingenomen. In eene circulaire, door Sir *Henry Pottinger*, aan de Chinezen gerigt, worden de bijzonderheden van dit wapenfeit medegedeeld. Daaruit blijkt dat de Engelschen met weinig verlies en in weinige uren tijd die stad met hare lange en geduchte linie batterijen, met hare vloot van artillerie-vaartuigen en oorlogsjonken en met hare vijf honderd stukken geschut, na eene wanhopigen tegenstand ingenomen hebben, terwijl de Chinesche Onderkoning van eene naburige hoogte den aanval aanschouwde op eene sterkte, welke door de Chinezen als volstrekt oninneembaar was beschouwd. Sir *H. Pottinger*, zegt den Chinezen aan, dat hij Amoy zal bezetten en eenige schepen in de haven laten, terwijl de overige hunne expeditie noordwaarts zullen vervolgen.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 4. Januarij. In de gemeente Nylons nabij Lier, had gisteren eene treurige gebeurtenis plaats. Terwijl de H. Mis gelezen werd, maakte een misdadiger van dit oogenblik gebruik, om in het huis van den Pastoor te sluipen, met het voornemen er te stelen; zeer verwonderd was hij, toen de Pastoor zelf de deur opende. Spoedig had er eene worsteling plaats en de Pastoor ontving verscheidene slagen met een bijl op het hoofd door een dezer slagen werden hem drie vingers der regterhand afgekapt, die hij juist naar het voorhoofd had gebragt om de slagen van den boosdoener af te weren, die hem zeker gedood zou hebben, indien men hem niet spoedig te hulp gekomen was.

Verscheidene boeren hebben zich van dezen moordenaar meester gemaakt, en hem in verzekerde bewaring gesteld.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 7. Januarij. In de Delftsche Courant treft men een berigt aan van de directie van het Genootschap van Moederlijke Liefdadigheid te Delft, die met genoegen aan hare stadgenooten kennis gegeven heeft, dat het Harer Majesteit de Koningin behaagd heeft, de jaarlijksche gift van honderd gulden, ten behoeve van het fonds, voor dit jaar aanmerkelijk te verhoogen, uit hoofde van het groot getal behoeftige kraamvrouwen, in het afgeloopen jaar door dit Genootschap verpleegd.

— Bij besluit van den 1. heeft Z. M. goedgevonden, om, ter voorziening in den ongunstigen toestand, waarin de weduwen- en weezenkas voor de officieren van de landmagt verkeert, te bepalen, dat de officieren die na den 1 dezer maand zullen in het huwelijk treden, niet meer zullen worden toegelaten, om zich, op den voet van art. 5 van het reglement op voornoemde kas, tegen betaling van de daarbij bedoelde tienjarige contributie, ten behoeve hunner vrouwen, als deelgenooten aan de kas te doen aannemen, maar dat integendeel, van voorschreven 1 dezer af aan, alle verdere deelneming aan meergemelde kas voor nieuw gehuwden zal zijn gesloten, tot tijd en wijle zoodanige nadere bepalingen zullen hebben kunnen worden gemaakt, als geschikt zullen worden geacht om het voortdurend bestaan der hiervoren genoemde weldadige inrigting op vaste grondslagen te verzekeren; blijvende inmiddels alle verdere bepalingen van het bovengemeld reglement in volle kracht en werking.

— In de zitting van den Hoogen Raad, Kamer van Strafzaken, van 5 dezer, is behandeld de zaak van *M. J. Rienks*, die in cassatie gekomen is, tegen een arrest van het prov. geregtshof van Vriesland, waarbij hij andermaal ter zake van een in het dagblad de *Tolk der Vryheid* geplaatst stuk, getiteld *Iets*, is veroordeeld. Mr. *Dirk Donker Curtius*, heeft voor den requirant het woord gevoerd. De conclusiën in deze zaak zijn op den 19. dezer bepaald.

VLISSINGEN, den 10. Januarij. Door Z. M. is tot militair lid van den militieraad voor deze provincie benoemd, de heer majoor *van Aylva Rengers*, en zijn door Z. M. tot civiele leden van gemelden militieraad benoemd: Jhr. *P. D. van Citters*, lid der Staten, en de heer *F. Z. Ermerins*, lid van den Raad der Stad Middelburg; en tot derzelve plaatsvervangers, de heer *J. J. Slicher van Domburg*, lid dezer Staten, en de heer *J. W. van Sonsbeeck*, lid van den Raad der stad Middelburg.

— Was het ons aangenaam, toen onze geëerbiedigde Koning deze Provincie met Hoogstdeszelfs tegenwoordigheid vereerde, een der geachtste Commiesen bij het Provinciaal Bestuur tot Ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw te zien benoemd, niet minder streelend is het thans weder te kunnen melden, dat Z. M. ware kunde weet op prijs te stellen, door het verleenen van den titel van Buitengewoon Inspecteur bij 's Rijks Belastingen, aan den heer *N. W. Praag*, insgelijks Commies bij het Provinciaal Bestuur in dit gewest; een man, die om deszelfs diepe en uitgebreide kennis en ervaring dit blijk van 's Konings hooge tevredenheid volkomen waardig is.

— In het afgeloopen jaar 1841 zijn te Brouwershaven binnengekomen 120 schepen, waaronder 36 van Oost-Indië, en uitgezeild 34 schepen; zijnde over het geheel 59 schepen meerder binnengekomen dan in 1840, en alleen uit Oost-Indië 17 schepen meerder.

— Gedurende het afgeloopen jaar zijn 3562 groote en kleine schepen, de verschillende stoombooten daaronder begrepen, te Hamburg aangekomen, en 3437 naar onderscheiden havens vertrokken.

GEMENGDE BERIGTEN.

In Candia neemt men sedert eenigen tijd weder verschijnselen van klimmende ontevredenheid tegen de Turksche overheid waar. Onlangs heeft zich het gerucht weder vernieuwd, dat de tusschen het koningrijk Polen en het keiz. Rusl. bestaande grenzen zullen worden opgeheven. — Ibrahim doorreist geheel Neder-Egijpte, overal de beste landerijen voor eigen rekening overnemend. — De christelijke bevolking van Bulgarië heeft in den laatsten tijd weder veel van de albanesche soldaten te lijden gehad. — De doopplegtigheid van den Prins van Wallis is nu op den 25 dezer bepaald. — Prins Albert zal zich naar Woolwich begeven om den Koning van Pruissen bij zijne aankomst te verwelkomen. — De Koning van Pruissen, zal op Hoogstdeszelfs terugreis van Londen, Parijs bezoeken. — De diplomatische betrekkingen tusschen Rusland en Frankrijk zijn opgeschorst. — De Nassausche regering heeft, na rijp beraad, toegestaan dat er een dagblad in het land mag worden uitgegeven. — Te Londen zijn 2 milliqen dollars gearriveerd, zijnde Chineesch rantsoen. — De Prins van Joinville is te Lissabon aan wal gestapt. — De Lord-Bisschop van Jeruzalem heeft te Gibraltar eene roerende leerrede uitgesproken over de geestelijke toestand der Israëlitische natie, naar Jesaia 30 vs. 19. — De Zwolsche bruggen worden thans onderzocht en sterk gemaakt. — Te Maulbronn heeft men de eenigste Katholijke inwoner tot burgemeester verkozen.

MENGELINGEN.

Hanengevecht te Guadeloupe.

Te Guadeloupe zijn de hanengevechten nog zeer in zwang en geven er niet zelden aanleiding tot heroi-komische tafereelen; het is aan de beschrijving van eene reis in de Antilles, dat wij daaromtrent de volgende bijzonderheden ontleenen.

De kolonien bieden weinig vermakelijkheden, en om er zich eene te scheppen, hebben de Mulatten zich met eene soort van razernij op de schouwspelen der hanengevechten toegelegd. Twee eilanden munten bijzonder daarin uit, Guadeloupe en St. Martin. Bij die spelen worden zware sommen aan weddingschappen verdobbeld, en die dezelve nimmer heeft bijgewoond, kan zich bezwaarlijk een denkbeeld vormen van de woede, met welke de Mulatten daaraan zijn overgegeven.

De vecht-hanen zijn geheel verschillend van de Europesche hanen, het is eene geheel afzonderlijke soort, die men zegt, met den faisant gekruist te wezen. Zij zijn grooter en vooral hooger op de pooten dan de Europesche, de kop en de hals zijn kaal als die van de kalkoenen. Zij zijn zeer duur, de genen, die nog nimmer gevochten hebben, gelden veelal twintig franken, maar zij die hunnen roem reeds gevestigd hebben, worden niet zelden met honderd vijftig franken betaald. Men houdt ze zorgvuldig in korven, op dat zij zich niet zullen vermoeijen, en kort hun eenigzins de wieken, op dat hun al te groote vlugt hun niet hinderlijk zij en om hen frisch te houden, plukt men hun de buik van onder kaal; men voert hen met geplette gierst en wit van eijeren en geeft hun niet anders te drinken dan madera-wijn; alle morgen doet men hen een koud bad nemen en, om hen te versterken wrijft men hen driemaal daags den kop, de bouten, onder de vlerken en den buik met rum. Deze gestadige verhittende middelen maken hen kwaadaardig van aard, en geven hun een roodachtig vleesch.

Op het lage land te Guadeloupe heeft men voor de hanengevechten een overdekt amphitheater gebouwd, hetwelk den naam heeft van den *Pit*. Alle zondagen ten een ure worden er gevechten gehouden. Dan ziet men van alle kanten negers komen aandragen met korven met hanen waarvan het eindeloos gekraai een geraas maakt, om dooden op te wekken. De kommissarissen van den *Pit* bestieren alles en het gemengd publiek van blanken en mulatten, bijna gelijkelijk verdeeld, neemt plaats, zonder de minste onderscheiding van rang.

Hij die een haan heeft, dien hij wil laten vechten, verkondigt zulks met luider stemme en noemt den naam, want ieder haan heeft zijn eigen naam even als de strijdhengsten van ACHILLES, den dappere XANTHOS, BALIOS en PODASOS. Hierop wordt er gevraagd, hoe zwaar de haan weegt, want men laat niet anders zamen vechten dan hanen van gelijke zwaarte. Zoodra er zich een tegenpartij heeft opgedaan, worden de beide kampioenen uit hunne korven genomen en op eene schaal gewogen. Zoo als zij elkander zien, zetten zij het op een vervaarlijk kraaijen en geven zij alle teekenen van ongeduld om slaags te geraken; maar intusschen laten zij zich gedwee behandelen, wegen en wapenen.

Zoodra zij gewogen zijn, worden zij als ware BAIJARDS gewapend. De spoor is nun op eenigen afstand van den poot afgesneden, zoo dat er nog maar slechts een klein stompje aanzit, daaraan wordt eene stalen vlijm gebonden; deze operatie vereischt groote behendigheid. Dit verrigt zijnde, geeft ieder eigenaar zijnen haan aan zijne tegenpartij, opdat deze zich moge verzekeren; dat alles eerlijk spel, en de kampioen van geene geheime verbodene wapenen voorzien is. Hierna worden de lijsten geopend voor de weddingschappen, die dikwijls zeer hoog loopen. Daarna begint het gevecht.

Het is een waar duël met den degen en in minder dan vijf minuten tijds is een van beide geveld. De beide hanen loopen met uitgestrekte halzen en opstaande vederen op elkander toe en zoodra zij vlak tegen over elkander staan, springen zij regtstandig op, maar werpen zich voorts achterwaarts om horizontaal met hunnen spoordegen te kunnen treffen. Zij bijten ook wel, maar dit is slechts om zich wederkeerig vast te grijpen. Zoo lang het gevecht duurt, ziet men den angst op het gelaat der weddende aanschouwers geschilderd, zoo het hun eigen duël was en hun eigen leven gold, zouden zij niet half zoo veel kunnen maken.

Ik ben, zegt de schrijver, getuigen van een dier gevechten geweest. De haan, die het eerst opgeroepen werd, was genaamd KANEEL en behoorde aan een Kleurling. KANEEL had reeds zeventien hanen overwonnen en gedood; zijn enkele naam joeg ijzing aan en mijlen in de ronte was er man, noch vrouw, noch kind, die zijnen naam anders dan met den diepsten eerbied noemde. Degeen, dien men hem tegenstelde, was een vlug scherp, maar nog onbekend haantje, met name SPINGLE: hij behoorde aan een blanke. Toen hij te voorschijn kwam, ging er een algemeen gelach op en de spotters bestelden allen een kom van den bouillon, die van zijn vleesch gekookt zou worden, want de bouillon-ketel is het bepaalde graf van den overwonneling. Op KANEEL werden terstond twee honderd franken, op SPINGLE nog geen tien kroonen gehouden.

De gewone bezoekers van den *Pit*, deskundigen in het vak, redeneerden over de vermoedelijke uitkomst. KANEEL was een ware orkaan, uiterlijk bij de derden steek lag zijne tegenpartij onmisbaar dood; zoo SPINGLE, zeide men, de drie eerste steken ontkomt, begint hij eenige kans te krijgen, maar dit was het ook juist, wat men er niet op zag. De wedding-lijsten werden gesloten, SPINGLE had nauwelijks een tiental waaghalzen, die voor hem hielden; zijn meester voorzag in het ontbrekende en het gevecht begon.

KANEEL scheen een ware oorlogs-donder. De slagen, die hij zijne tegenpartij, zonder dezelve een oogenblik verademing te gunnen, met zijnen stalen spoor zocht toe te brengen, zouden in staat zijn geweest een ijzeren harnas te doorboren; geen held der oudere of nieuwere tijden, geen AJAX, geen MARCELLUS, geen KAREL XII, geen MURAT, zou de vergelijking met hem hebben kunnen doorstaan. SPINGLE daarentegen scheen een FABIUS *de Zammelaar*, elken slag vermijdend, was al zijn trachten die woeste stormvlagen van zich af te wenden en bedaard een meer gunstig oogenblik af te wachten. Na verloop van omstreeks vier minuten wist KANEEL verbaasd van zijnen vijand nog niet bezweken te zien, niet meer wat hij deed, zijne spoorslagen bleven nog altijd even hevig, maar raakten niet. Nu begon SPINGLE, die al de spotternijen der aanschouwers, tot dusverre gelaten had verdragen, op zijne beurt den aanval, en wel met eene woede, die niemand van hem had verwacht. De begunstigers van KANEEL begonnen op hunne beurt te sidderen; de kans was reeds op zijn minst gelijk geworden; de een was woedend, maar afgemat, de ander nog onvermoeid en bedaard. Eensklaps ging er onder de kleurlingen een angstkreet op, KANEEL ontvangt een slag of steek die hem op den grond wierp; hij rigtte zich evenwel weder op en met slepende vlerken en gesloten oogen bleef hij zich verdedigen; maar SPINGLE bragt hem een paar nieuwe slagen toe; en nu viel hij andermaal, en om niet weder op te staan. Met de wanhoop in het hart, nam zijne meester hem op, men deed hem eene aderlating, men beproefde alles, maar te vergeefs; het leven was er uit.

Den volgenden Zondag was het gevecht niet minder merkwaardig. Er bestond een oude haan, berucht in de jaarboeken der hanengevechten van Guadeloupe; hij was reeds lang op non-activiteit. Zijn naam was VEERPOOT. Hij was eenoogig als HANNIBAL en had, even als SERTORIUS, dertig medeedingers in tweegevecht gedood. Een blanke, de eigenaar van SPINGLE, had hem voor dertig franken gekocht en wilde hem wederom doen vechten. Daar men geene tegenpartij wist die eene gelijke kans tegen hem kon hebben, deed men hem vechten tegen hanen, een pond zwaarder wegende dan hij. Hij doodde er drie. Nu verhief het publiek in massa zijne stem ter gunste van den gepluimden held, verlangende dat hij van alle verdere vechten vrijgekend zou worden. De eigenaar gaf zijne bewilliging hiertoe; maar de geestdrift eenmaal in het spel zijnde, hoorde men eene stem die riep: VEERPOOT, *die drie en dertig hanen heeft gedood verdient het Kruis van eer*. Nu volgde de algemeene kreet: *Het Kruis! Het Kruis!* Er werd oogenblikkelijk een Kruis van het legioen van eer, waarop de woorden *Eer en Vaderland* gelezen werden, gehaald, en hetzelve werd met een rood lint om den als van den dapperen haan gehangen. Voorts werd er gezonden om eene fraaije maghonijhouten kooi en VEERPOOT daarin te prijken gezet. Al de andere hanen defileerden, door Negers gedragen, voor hem heen, zijne zegepraal in hun onophoudelijke gekraai bezingende, hetgene onder de toeschouwers niet weinig vrolijkheid en gelach verwekte. Hij is sedert toebetrouwd geworden aan de zorgen van een eerst liefhebber, den heer MEGY, en slijt thans zijne dagen in eer en roem onder het genot van de zuiverste gierst en den fijnsten Madera-Wijn.

De kolonisten zijn niet weinig trosch op dezen hunnen ridder, van wien men, zeggen zij, weet op te geven waardoor hij zijne ridder orde heeft verdiend.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 11. Januarij. Wegens de vorst en het drijfijs zijn alhier binnen de haven gekomen Princess van Oranje, H. C. Kool, van Duinkerken, en Laurmechina, J. R. Prins, van Rouaan, beide naar Rotterdam met stukgoederen.

Koningsbergen Packet, J. A. Karon, van Koningbergen naar Antwerpen; met lijnzaad; ligt nog ter reede.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Kroonprins, J. Sohlor, stukgoed, Triest; The Thomas, J. Holmes, Hull, schors; Lector Sivergaard, J. O. Holm, Oran, hooi; The Soho, T. Whitcombe, Londen, stukgoed en passagiers; Nicolaas, P. Saulovich, Newcastle, ballast.

Van Gend gezeild:

Navarre, J. F. Dalitz, Newcastle, ballast; The Frey Frau, A. J. Broring, Hamburg, suiker. Wegens vorst in de haven gekomen.

Van Koningsbergen, laatst van Vlissingen gezeild:

De Vriendschap, G. D. Douwes, Duinkerken, lijnzaad.

Van Memel, laatst van Vlissingen gezeild:

Alma, J. F. Hertzberg, Duinkerken, lijnzaad.

ADVERTENTIEN.

† † † Die genegen mogt zijn OUD ZINK van Dak of Schepen te Verkoopen, hetzij om dadelijk of op nader te bepalen tijd te leveren, gelieve zich met opgave van kwantiteit en prijs, te adresseren aan de Boekverkoopers *M. WIJT en ZONEN*, te Rotterdam.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.